

странака које учествују у политичком животу, борби за освајање и вршење власти. У зависности од броја странака које учествују у борби за власт, може да се говори о трипартизму, квадрипартизму односно полипартизму, што значи да вишестраначки систем постоји са најмање три па и више странака чији крајњи број није ограничен. И овај вишестраначки систем је демократски по свом карактеру јер омогућује бирачима да се различито опредељују, изјашњавају унутар једне широке лепезе политичких програма и идеологија, а уз то дозвољава и постојање бројне и јаке опозиције. Због постојања бројних странака, у вишестраначком систему се тешко постиже парламентарна већина а то онда утиче и на нестабилност саме владе која произилази из таквог шароликог парламентарног миљеа. Ради саме демократичности и заступљености и већине и мањине у парламенту, у овом вишестраначком систему се примењују пропорционални избори који омогућују да свака странка (листа) добије у парламенту број посланика сразмеран њеној изборној снази, добијеним гласовима на изборима. Као и код других система, и у овом, вишестраначком, се разликују његови бројни облици и модалитети од којих се нарочито издвајају интегрални или чисти вишестраначки систем, поларизовани вишестраначки систем и вишестраначки систем са доминирајућом политичком странком.

Интегрални или чисти вишестраначки систем постоји тамо где од више политичких странака ни једна не може да обезбеди више од 30% гласова на изборима па се до већине у парламенту (и владе) долази путем образовања страначких коалиција.

Поларизовани вишестраначки систем је такав систем где се више политичких странака групишу око два страначка блока који воде страначку борбу, било за освајање парламентарне већине или бојкотовања избора.

Вишестраначки систем са доминирајућом политичком странком, само име каже, постоји тамо где се између бројних странака издваја једна која је надмоћнија (доминира) у односу на друге и која је у стању да на изборима постигне апсолутну већину или близу те већине. То је, рецимо, случај са демохришћанима у Италији (60-их година XX века), социјалистима у нордијским земљама, конзервативцима у Јапану или деголистима у Француској (такође 60-их година XX века). Иако је без сумње демократски, вишестраначки систем има ту ману што тешко постиже